

هویدا و زبان فارسی

۱۸ آذر ۱۴۰۳ ساعت ۱۲:۰۴

امیرعباس هویدا در خانواده‌ای دیده به جهان گشود که مادرش به جای شعر خواب، سرود ملی کشور فرانسه را در گوشش زمزمه می‌کرد و عشق به فرانسه را به همراه شیر خود به او می‌نوشانید.

بسیاری از شخصیت‌های سیاسی حکومت پهلوی، تحصیلکرده‌های غربی بودند که نه تنها با سیاست و فرهنگ ایران آشنا نبودند؛ بلکه حتی به زبان فارسی نیز تسلط و اشراف نداشتند. امیرعباس هویدا از جمله این افراد بود که حتی در محیط خانه خود نیز به فارسی صحبت نمی‌کرد:

«امیرعباس هویدا در خانواده‌ای دیده به جهان گشود که مادرش به جای شعر خواب، سرود ملی کشور فرانسه را در گوشش زمزمه می‌کرد و عشق به فرانسه را به همراه شیر خود به او می‌نوشانید و پدرش کسی بود که با نوشتن سلسله مقالاتی در تأیید قرارداد وثوق‌الدوله در روزنامه رعد سید ضیاءالدین طباطبائی در سرسپردگی به بیگانگان شهره بود. گذشته از این مأموریت عین‌الملک به بیروت که دارای فرهنگی تمام عیار فرانسوی بود. در ۵/۱ تا ۲ سالگی امیرعباس و سپس تحصیل در مدارس فرانسوی، بیروت باعث شد تا او به کلی با زبان فارسی بیگانه و ناآشنا تربیت شود هویدا پیش از آنکه زبان فارسی را بیاموزد، زبان فرانسوی و عربی را آموخت اغلب شاگردان کلاس اول مدرسه او، فرانسوی بودند. غریب بودن زبان فارسی برای امیرعباس هویدا از انشا و املای او که در ۲۴ آوریل ۱۹۴۴ در پشت یکی از عکس‌های مشترک خود با فردی بنام جواد موسوی نوشته شده، بخوبی مشهود است. این قطیعه عکس برسم یادگاری باقاری جوادخان موسوی داده شد برای یادداشت روزهای خوشی که با هم در شهر بیروت گذشته شد. ۲۴ آوریل ۱۹۴۴ امیرعباس، صرفنظر از انشای این عبارت کلماتی چون قطیعه یادداشت و خشی خود حکایت روشنی از آشنائی نخست‌وزیر ۱۳ ساله ایران با زبان فارسی دارد!!!»

منبع: امیرعباس هویدا به روایت اسناد ساواک، جلد اول، تهران، مرکز بررسی اسناد تاریخی، ۱۳۸۲، ص ۴۸

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۹۹۲۴/فارسی-زبان-هویدا/>